

Wijkgemeente Den Haag-West

Viering van de zondag in de Maranathakerk

Zondag 13 december 2020, derde zondag van Advent - Gaudete (verheug je!)

Dienst met cantate

voorganger: ds. Martine Nijveld

INTRO OP DE VIERING:

Vandaag heeft de dienst een bijzondere kleur. Roze...

We vieren een roze zondag.

Het licht van het naderende kerstfeest

schijnt al door het paars van de verwachtingsvolle adventstijd heen.

Een bijzondere kleur ook krijgt deze dienst omdat we voor het eerst sinds maanden weer het

avondmaal vieren. Dat is een feest, ook al moeten we veel anders dan anders doen. Een

feestelijk gebeuren passend bij de feestelijke naam die deze zondag draagt: Gaudete, verheugt u, verheug je!

En nog meer kleur en klank krijgt deze dienst door de medewerking van Musica Poëtica.

Wij luisteren vandaag naar de cantate 'In dulci jubilo'

en ook in die cantate daagt al het licht

van de kerstmorgen.

VOOR DE KINDEREN, EN VOOR IEDEREEN DIE VAN VERHALEN HOUDT:

Een doordenkertje....

Er was eens een winkel.

In de etalage stond een groot bord. Daarop stond:

Dromen te koop

Nou ja, zei iemand die de winkel in kwam,

dat is mooi,

dan wil ik wel vrede op aarde,

en dat iedereen aardig is voor elkaar,

en dat alle kinderen genoeg te eten hebben.

Ho, wacht, zei de engel die achter de toonbank stond.

Wacht, u begrijpt het verkeerd.

Wij verkopen geen kant en klaar pakketten,

we verkopen alleen maar: **ZAADJES!**

WOORD VOORAF BIJ DE LEZING

Vandaag lezen wij de droom van Jesaja, uit Jesaja 65, beloftevolle woorden van de Eeuwige...

Paul van Vliet schreef een liedtekst, getiteld 'De oude droom. Dat lied is eigenlijk een heel

mooie intro op de woorden uit Jesaja. Een passage uit dit lied:

Er was eens een droom en die droom leek vervlogen

En hij scharrelde eenzaam en oud door de stad

Door vrienden van vroeger verloochend bedrogen

Een karikatuur die zijn tijd had gehad

En die stokoude droom ging langs deuren van huizen

Waar ooit hij het stralende middelpunt was

(...)

En hij nam ons mee, langs wegen van liefde
Naar hoog in de bergen, naar toppen van kracht
En het uitzicht daarboven was niet te geloven
Zo mooi en zo ver en nog nooit zo bedacht
Maar die stokoude droom zwerft nu door de straten
Verhongerd, vermagerd, verarmd en half blind
Niemand heeft tijd om wat met hem te praten
Alleen af en toe nog een gek of een kind

Dus als je hem tegen komt een dezer dagen
Haal hem in huis, probeer het een keer
Geef hem een stoel en dan moet je hem vragen
"Hé ouwe droom, hoe zat het ook weer
Dat jij ons meenam langs wegen van liefde
tot hoog in de bergen, naar toppen van kracht
De wereld hervormen, de hemel bestormen
Met nieuwe ideeën, nog niet eerder bedacht
(...)

LEZING UIT DE PROFETEN: Jesaja 65:17-25 (Nieuwe Bijbelvertaling 2004)

¹⁷ Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Wat er vroeger was raakt in vergetelheid,
het komt niemand ooit nog voor de geest.

¹⁸ Er zal alleen maar blijdschap zijn
en groot gejuich om wat ik schep.

Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad
en schenk haar bevolking vreugde.

¹⁹ Dan zal ik over Jeruzalem jubelen
en mij verblijden over mijn volk.
Geen geween of geweeklaag wordt daar nog gehoord.

²⁰ Geen zuigeling zal daar meer zijn
die slechts enkele dagen leeft,
geen grijsaard die zijn jaren niet voltooit;
want een kind zal pas sterven als honderdjarige,
en wie geen honderd wordt, geldt als vervloekt.

²¹ Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen,
wijngaarden planten en zelf van de opbrengst eten;

²² in wat zij bouwen zal geen ander wonen,
van wat zij planten zal geen ander eten.

Want de jaren van mijn volk
zullen zijn als de jaren van een boom;
mijn uitverkorenen zullen zelf genieten
van het werk van hun handen.

²³ Zij zullen zich niet tevergeefs afmatten
en geen kinderen baren voor een verschrikkelijk lot.

Zij zullen, met heel hun nageslacht,
een volk zijn dat door de HEER is gezegend.

²⁴ Ik zal hun antwoorden nog voor ze mij roepen,
ik zal hen verhoren terwijl ze nog spreken.

²⁵ Wolf en lam zullen samen weiden,
een leeuw en een rund eten beide stro
en een slang zal zich voeden met stof.
Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil
op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.

OVERDENKING

Geef die droom een stoel,
dicht/zingt Paul van Vliet in zijn lied 'De oude droom'.
Geef die droom een stoel
aan je tafel, aan je eettafel, aan je kersttafel,
en ga ermee in gesprek.
Over wat niet goed gaat in onze wereld,
over wat anders kan in onze wereld,
over wat jij zou willen veranderen, zou kunnen veranderen.
En stroop je mouwen op en ga doen. Kom in actie!

Die droom van Jesaja...
Die wonderbaarlijk mooie tekst, die we zojuist hoorden...
Geef die droom een stoel...

Droom,
dat kan wat zweverig klinken,
vaag, ver weg, boven de aarde en boven onze wereld,
maar zweverig is de droom van Jesaja allerminst.
Je zou zijn droom eerder
ge-aard kunnen
noemen:
ge-aard in onze realiteit,
deze droom neemt onze werkelijkheid voluit serieus.
Onze ervaringen en die van onze wereld.

*Niet langer zal er een zuigeling zijn,
die slechts weinige dagen leeft, horen we. En
daarin hoor je de pijn om alle kinderen die sterven...*

*Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen, horen we,
en dan moet ik denken aan een krantenbericht van half november:
bewoners van dorpen in de regio Nagorno-Karabach hebben hun huizen in brand gestoken
voordat ze vluchten naar Armenië.
Omdat ze niet meer zelf kunnen wonen in wat ze bouwden...*

Zij zullen geen kinderen baren voor een verschrikkelijk lot, zingt Jesaja.

Ik lees op dit moment een boek over de slavernij, over de gruweldaden zwarte mensen aangedaan, over de kinderen in die omstandigheden geboren, gebaard voor een verschrikkelijk lot...

En wie denkt ook niet aan kinderen geboren in vluchtelingenkampen?

Zij zullen niet tevergeefs zwoegen, klinkt in het lied.

Hoe vaak vragen we ons niet af waar we het allemaal voor doen, onze inspanning, ons werken, onze inzet, haalt het iets uit, heeft het zin?

Nee, deze droom van Jesaja is geen zweverige droom, maar volop ge-aard in onze werkelijkheid...

Maar misschien zou je wel moeten zeggen dat het woord 'droom' te vaag is. En is het bijbelser om te spreken van 'belofte'.

Er is niet zomaar iemand aan het woord.

Het 'ik' waarmee onze tekst begint is het 'IK' van de Eeuwige, de Ene, een G-d met passie, met hartstocht, met zorg, aangedaan, bewogen, betrokken.

Die God gaat staan voor deze woorden, gaat ons erin voor, troont ons erin mee...

Ik schep, Ik begin, zingt het lied, en gij zult u verblijden, jullie zullen je verheugen. Gaudete. In dulci júbilo, zingt de cantate. Zoete vreugde.

Geef díe droom een stoel. Geef díe belofte een stoel.

En ga dan niet meteen zelf praten over wat je zou willen doen, zou kunnen doen. Over hoe, wat, wie, actie.

Maar laat eerst die droom eens aan het woord, luister, wacht,

want is Advent niet wachten?

Warm je aan de woorden, ga staan in dit licht, in de ontspanning van het ongelooflijke 'het komt goed'.

Even die blik op oneindig.

Maak plaats voor die droom, schep ruimte, proef de lichtheid.

Als je de droom van Jesaja mee droomt, zegt Hans Bouma in een mooi boekje over Jesaja 65, word je een vreemdeling in onze wereld, een reiziger, op weg naar een ándere wereld. 'Eia, wären wir da' - 'Waren we daar maar', zingt de cantate.

Die droom is een pakketje vreugde in je rugtas. Een zak met zaadjes. Een pakketje hoop. Amen.

CANTATE 'In dulci júbilo', D. Buxtehude